

Kommer Trudeau att gå i USAs ledband ang Kuba?

Den liberala regeringens fientlighet mot Venezuela leder till spänningar mellan Kanada och kanadensarnas främsta turistmål.

"Viva premiärminister Fidel Castro! Viva den kubansk-kanadensiska vänskapen", sa Trudeau till applåder och entusiastiska körer av "viva!" från de tusentals kubaner som kom för att höra honom tala på sitt första besök på ön. Detta var naturligtvis Pierre Elliott Trudeau, far till Kanadas nuvarande premiärminister Justin Trudeau, vid dennes besök 1976.

Trudeau den äldre la upp en utrikespolitik för Kanada som förärade honom få anhängare i Washington, då han upprättade förbindelser med Maos Kina och även stärkte banden med Kuba. Efter sitt besök, det första av en västerländsk ledare till revolutionär Kuba *), upprätthöll den nu bortgångne kanadensiske politikern en nära vänskap med Fidel Castro, och den ikoniske kubanske ledaren reste även till Ottawa år 2000 för att vara en av Trudeaus kistbärare.

Oavsett vem som innehaft makten så har kanadensiska regeringar tillbakavisat påtryckningarna från USA när det gäller Kuba. Denna långvariga politik är nu utsatt för press, och kanadensare kan komma att få se ett betydande förändring i regeringens inställning till deras främsta turistmål.

Enligt en nyligen publicerad artikel från den statsfinansierade centralbanken CBC anser utrikesminister Chrystia Freeland att Kubas förhållande till Venezuelas president Nicolás Maduro är "oroande" och medgav att frågan kom upp på ett möte i Lima-gruppen i februari, som hölls i den kanadensiska huvudstaden.

Den kanadensiska ministern, som också befunnits ha talat med den venezolanske lagstiftaren Juan Guaidó två veckor innan hans självutnämning som president, erkände dock "mångåriga förbindelser" med Kuba som involverar turism och kanadensiska företag. En högre handelstjänsteman citerad i CBS-artikeln bekräftade dock att Kanada har tagit upp frågan om Venezuela direkt med Havanna.

Kubas ambassadör i Kanada förkastade CBS-artikeln som "tendentiös", då den citerar påståenden om att Kuba skickade "en privat armé på nästan 15 000" till "Maduro-regimens förtryckarmaskiner". Den kubanska regeringen svarade inte på Freelands insinuanta uttalanden, men kanadensarna antecknar.

"Hon sa inte att det var någon förändring men att hon är bekymrad, och jag tycker att det är oroande eftersom vi har haft mångåriga relationer med Kuba, som går tillbaka till Diefenbakers regering", säger Elizabeth Hill, ordförande i Vänskapsförbundet Kanada-Kuba, en volontärorganisation som informerar den kanadensiska allmänheten om kubanska landvinningar och främjar dess kultur.

"Vi har starka kulturella, ekonomiska, handels- och turismförbindelser med Kuba och jag vet inte varför hon skulle säga något om oro, för jag tror inte att något har förändrats med vad Kuba gör och dess ställning i världen", förklarade hon.

Förbindelserna mellan de båda länderna, inklusive de ekonomiska, är faktiskt djupa. Över 1,2 miljoner kanadensare besökte ön 2016 och utgör ungefär en tredjedel av alla turister på Kuba. Det finns också cirka 85 kanadensiska företag och dotterbolag som verkar på ön, inklusive Labatt Breweries och Sherritt International Corp, som har investeringar i nickelgruvor såväl som el, olja och gas.

Ottawa har genom en lagstiftning som heter FEMA skyddat kanadensiska företag mot sanktioner som införts av andra länder, men Kuba-vänner som Hill säger att effekterna av USAs blockad fortfarande märks av i Kanada.

2017 utfärdade USAs kontor för kontroll av utländska tillgångar (OFAC) böter på 87 000 dollar till American Honda Finance Corporation efter att Honda-fordon hyrts ut till den kubanska ambassaden i Ottawa.

Dessutom återställde USAs regering under Donald Trump nyligen delar av Helms-Burton-lagen, som ger USA-medborgare möjlighet att stämma utlandsbaserade företag som gör affärer med Kuba.

Freeland och Trudeau-regeringen har ivrigt stött USAs sanktioner mot Venezuela, men inte förrän nyligen har frågan om Kuba kommit på tapeten.

Men motståndare till Maduro-regeringen, särskilt den venezolanska emigrantbefolkningen i Kanada, har aktivt lobbats för att Ottawa ska inta en position i linje med Washingtons och de tar upp Kuba i sina samtal med kanadensiska beslutsfattare.

"Vid ett flertal tillfällen har vi tagit upp och förklarat den venezolanska regimens brist på självständighet", sade venezolansk-kanadensiska Alessandra Polga om deras samtal med den kanadensiska regeringen.

För Pogla, som beskrivs som chef för ett 'Observatorium för Mänskliga Rättigheter' kallat CASLA Canada fast en internetsökning visar förbindelser med många anti-Maduro-grupper, "är den kubanska regimens inblandning i beslutsfattandet i Venezuela extremt välkänd".

Med ett federalt val i Kanada om bara några månader har Trudeaus Liberaler själva också tillstått att de lyssnar på dessa grupper. "Vi har hört direkt från den venezolanska oppositionen att de är oroad över den roll som vissa kubaner spelar i deras land", sade Freeland.

Precis som i USA finns det inget större avstånd mellan de grupper i Kanada som motsätter sig regeringen i Caracas och de som motsätter sig regeringen i Havanna. Det finns också bevis för att de driver på för samma åtgärder mot båda regeringarna.

Hittills har de lyckats få Ottawa att inta en aggressiv ställning gentemot Venezuela, men det återstår fortfarande att se om det är deras ansträngningar eller Washingtons som till slut kommer att lyckas vad gäller den kanadensiska regeringens förhållande till Kuba.

Det kommer sannolikt att bli svårare att övertyga den bredare allmänheten i Kanada.

Justin Trudeaus ställningstagande gentemot Venezuela och Kuba, inklusive hans beslut att inte delta på familjevännan Fidel Castros begravning, är "tråkiga och nedslående" för kanadensare som Hill.

Inför höstens val är den kanadensiske ledaren för närvarande inblandad i den värsta skandalen i hans inte särskilt minnesvärda första mandatperiod och klyftan mellan den projicerade bilden av en progressiv och hans handlingar kommer i fokus.

Detta inkluderar inte bara att han förrådade sin fars arv med avseende på suveräniteten för länder i regionen, utan det handlar också

om att leda in sitt eget land på en farlig väg.

"Det är väldigt sorgligt och väldigt skrämmande. Det här är saker med stora, världsomspännande följder, och det är inte den roll som Kanada borde spela?, säger Hill.

Pablo Vivanco, RT 190314

*) Olof Palme var faktiskt först, redan 1975! /red./

[Will Trudeau follow Washington's lead on Cuba?](#)